

Fixacions per minut
Fixacions per minut Fixacions per minut
Fixacions per minut
Fixacions per minut
Fixacions per minut
Fixacions per minut

Un cicle comissariat per

Yaby
(Beatriz Ortega Botas
+ Alberto Vallejo)

Del
10 de febrer de 2023
al 21 de gener de 2024.

Índex

Informació del cicle	1
Nota de premsa	2
Comissariat	4
Artistes	5
Informació general	13

Fixacions per minut

Cicle d'exposicions a l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró

9 de febrer de 2023 - 21 de gener de 2024

Un cicle comissariat per Yaby (Beatriz Ortega Botas i Alberto Vallejo)

CLAUDIA PAGÈS, *Bandolerismes*

10/2 - 16/4/2023

Inauguració: dijous 9/2/2023, a les 19 h

P. STAFF

28/4 - 9/7/2023

Inauguració: dijous 27/4/2022, a les 19 h

JOTA MOMBAÇA i IKI YOS PIÑA NARVÁEZ FUNES

21/7 - 22/10/2023

Inauguració: dijous 20/7/2022, a les 19 h

KANDIS WILLIAMS, *Death of A*

3/11/2023 - 21/1/2024

Inauguració: dijous 2/11/2023, a les 19 h

Amb la col·laboració de

B Sabadell
Fundación

Nota de premsa

Barcelona, 9 de febrer de 2023. *Fixacions per minut* és el cicle d'exposicions de l'Espai 13 que la Fundació Joan Miró presenta per a l'any 2023 amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell. Comissariat per Yaby (Beatriz Ortega Botas i Alberto Vallejo), el projecte examina el concepte de lectura i la seva relació amb les pràctiques artístiques actuals mitjançant les obres d'una selecció d'artistes de l'escena local i internacional. Les propostes expositives de Claudia Pagès, P. Staff, Jota Mombaça i Iki Yos Piña Narváez Funes, i Kandis Williams fan servir diversos mitjans visuals per complicar alguns mecanismes tècnics i retòrics de la lectura exposant-ne les conseqüències polítiques.

La lectura té una relació històrica amb l'art contemporani, per al qual és inspiració constant, tant poètica com discursiva. L'art recent se serveix de diferents estratègies visuals per abordar la lectura des d'una perspectiva més crítica, des de la sospita que és alguna cosa més que una simple font de plaer i de coneixement. El llibre ha quedat assenyalat com un dispositiu complex de subjectivació que exerceix una violència no sempre evident. En aquest context de pensament, la lectura es revela com un procés travessat pel poder en què es construeixen les narratives, les jerarquies i les exclusions que excedeixen el text i determinen l'existència de certs cossos i la manera en què són llegits.

El títol del projecte fa referència a la fórmula amb què es calcula la velocitat de lectura. Cada fixació és una parada dels ulls sobre una paraula: com més baix és el nombre de fixacions per minut, més elevada és la velocitat a la qual es processa el text. Aquestes fixacions són els punts de contacte íntim i fisiològic per on un text entra al cos. El terme també indica altres atributs del llenguatge rellevants en aquest cicle, com ara la seva capacitat per fixar significats o per imposar-se com ho fa una obsessió.

Les quatre mostres que integren el cicle tracten, entre altres problemàtiques, el paper del substrat material i prelingüístic en la circulació del poder, la incorporació de la corporalitat i la toxicitat en la comunicació, l'ús situat de formes no alfabètiques per interpretar el món i la reescriptura de l'arxiu i les seves narratives històriques.

La primera exposició del programa és a càrrec de Claudia Pagès (Barcelona, 1990), que continua les seves indagacions sobre les conseqüències visuals, corporals i espacials del text. Pagès fa servir la videoinstal·lació per investigar les relacions que es donen entre el poder, la construcció de la història i certs substrats materials de la lectura, com ara el paper timbrat.

A l'abril, el cicle segueix amb l'exposició de P. Staff (Bognor Regis, Regne Unit, 1987), que recorre a la poesia, el vídeo i l'holograma per explorar l'entorn sensual i corrosiu en què coexisteixen el plaer i la violència. La poesia i l'experiència de la seva lectura són centrals en l'obra de Staff, que proposa una reflexió sobre els intercanvis volàtils que es donen entre cossos, ecosistemes i institucions des d'una perspectiva queer i trans.

Al juliol, Jota Mombaça (Natal, Brasil, 1991) i Iki Yos Piña Narváez Funes (Caracas, Veneçuela, 1984) presenten un projecte conjunt a l'entorn de les narratives occidentals sobre l'ecologia i la relectura de l'arxiu colonial. La seva exposició parteix de tècniques ancestrals lligades al territori, com ara la ceràmica, i examina alguns processos de significació no alfabètics que desplacen el concepte modern de llibre.

Per acabar, Kandis Williams (Baltimore, Estats Units, 1985) tanca el programa amb un projecte de vídeo que reprèn el text teatral *La mort d'un viatjant* per plantejar el cos negre com a focus d'experiència i, alhora, com a símbol polític.

Fixacions per minut es completarà amb una publicació que compilarà textos i material gràfic i visual generats en el transcurs del cicle, així com amb un programa d'activitats que expandirà les línies principals del cicle al llarg de l'any.

Espai 13: més de quatre dècades d'art emergent

L'Espai 13 és una sala dedicada a les pràctiques artístiques i de comissariat emergents. Es va crear el 1978 com a Espai 10 en una sala adjacent al vestíbul de la Fundació Joan Miró per als joves creadors a Barcelona.

Amb l'ampliació de l'edifici de Josep Lluís Sert a finals dels anys vuitanta, es va traslladar a la seva ubicació actual. Des de l'inici, ara fa quaranta-cinc anys, s'hi han muntat 290 exposicions de més de mig miler d'artistes comissariades per joves professionals que, en molts casos, hi han completat la seva formació. En aquest sentit, es pot dir que a l'Espai 13 s'han iniciat carreres destacades tant d'artistes com de comissaris i gestors culturals.

La continuïtat de la seva programació al llarg de més de quatre dècades converteix l'Espai 13 en una plataforma singular en el panorama museístic. La seva trajectòria permet reconstruir l'evolució de les pràctiques artístiques i del comissariat emergents des del darrer quart del segle passat fins avui.

Comissariat

Beatriz Ortega Botas (Oviedo, 1990) i **Alberto Vallejo** (Zamora, 1990) són els fundadors de Yaby, un espai d'art independent operatiu a Madrid entre els anys 2017 i 2022. Hi van mostrar els seus treballs artistes com Caspar Heinemann, Rindon Johnson, Cole Lu, Precious Okoyomon, Nayland Blake, A.K. Burns, Atiëna R. Kilfa, Sitara Abuzar Ghaznawi, Angharad Williams i P. Staff. Durant aquells sis anys, Yaby va desenvolupar un programa ric en lectures, performances i exposicions individuals i col·lectives a càrrec d'artistes locals i internacionals. Així mateix, l'espai va esdevenir una plataforma d'investigació que va interactuar amb importants debats crítics actuals i amb les seves històries discursives i estètiques, explorant qüestions com ara la convenció, la

identitat i l'entorn públic, els contrapúblics, els codis menors, la llegibilitat, l'opacitat, l'abstracció i els usos situats d'altres llenguatges genèrics.

La Beatriz i l'Alberto també dirigeixen i editen la revista en línia *_AH*, en què escriptors i artistes internacionals amplien alguns dels temes que tracten en les seves activitats curatorials. Han publicat a *_AH*: Manuel Arturo Abreu, Aria Dean, Simone White, Mason Leaver-Yap, Diana Hamilton, Roy Pérez, Carlos Kong i Maxi Wallenhorst, entre d'altres. Després del tancament de Yaby, continuen treballant junts com a equip curatorial independent, realitzant projectes per a institucions com ara EACC (Castelló), Vleeshal (Middelburg), ARCO (Madrid), Haus Wien (Viena), La Casa Encendida (Madrid) i Hangar (Barcelona).

Tots dos són llicenciats en Història de l'Art per la Universidad Complutense de Madrid; Beatriz Ortega Botas va completar un màster en Anàlisi Cultural a la Universitat d'Amsterdam (2014-2016), i Alberto Vallejo va realitzar a Goldsmiths (Universitat de Londres) un màster en Mitjans Interactius, Teoria i Pràctica Crítica (2016). A més, tots dos són docents en el programa de Fine Arts de l'IED de Madrid, on imparteixen les assignatures *Critical Studies* i *Image* respectivament. *Hearts and flowers. Minor and codified* (Hangar, 2021), *Dying, Lingering, Carrying, Persisting* (This is Jackalope, 2019) i *The Maker, the Trickster, the Fabricator of Traps* (¡Autonomía! ¡Automatización!, 2019) són alguns dels seus textos o xerrades recents.

Artistes

Claudia Pagès, *Bandolerismes*

10/2 - 14/4/2023

Bandolerismes, de Claudia Pagès. Cortesia de l'artista

El treball de Claudia Pagès aborda el text i els seus substrats materials des de diferents mitjans com ara l'escriptura, la performance, el vídeo o la instal·lació. Pagès extreu elements del llenguatge i els porta al terreny visual per contestar problemàtiques travessades per la lectura. Darrerament ha centrat la seva investigació artística en el gerundi. Per a l'artista, aquesta forma verbal emprada profusament en la redacció de textos policials i legals, així com en protocols que regeixen la logística internacional, té efectes directes sobre els espais i els cossos que es veuen afectats per ells.

Per a la seva exposició a *Fixacions per minut*, Pagès explorarà la història i la càrrega política de les marques: inscripcions antigues en coves, grafitis i a les filigranes del paper timbrat. Es tracta d'una investigació del funcionament de certs signes no lingüístics que operen en un espai ambigu entre la imatge i la paraula i que parlen de poder i de legitimitat. La proposta es materialitza en una instal·lació que inclou vídeo i papers filigranats produïts per l'artista.

Claudia Pagès Rabal (Barcelona, 1990).

Artista visual, performer i escriptora. Viu i treballa a Barcelona. En els seus últims treballs, Pagès s'ha centrat en el sistema logístic i la seva vinculació amb el llenguatge jurisdiccional, tots dos operant en el temps verbal d'un gerundi no finit i violent que té efectes directes sobre els cossos.

La investigació artística de Pagès aborda la circulació i el manteniment i el seu paper en el sosteniment de l'estatu quo. La continuïtat de certs sistemes i institucions es manté a través del que Pagès anomena la "immobilitat de les circulacions estables" i les "arquitectures de contenció" que sostenen el poder a través de fluxos específics de béns, capital i valor dins d'un present suspès i captador. La seva investigació més recent s'ha anat desplaçant a la recerca dels seus significants més primaris, les marques.

Claudia Pagès ha llegit, performat i exposat a Tabakalera (Donostia, 2022), Vleeshal (Middelburg, 2022), The Ryder (Madrid, 2022), MACBA (Barcelona, 2021), Kunstverein Braunschweig (2021), La Casa Encendida (Madrid, 2021), CAPC (Bordeus, 2022), HAU2 & Creamcake (Berlín, 2019) i Sharjah Art Foundation (Sharjah, EAU, 2018), entre d'altres. Ha publicat amb Onomatopee (2020) i està preparant un nou llibre amb Wendy's Subway (2023).

P. Staff

28/4 - 3/7/2023

P. Staff, 2022. Cortesia de l'artista

P. Staff és poeta i artista, i en la seva pràctica visual utilitza mitjans com ara el vídeo, el collage, la instal·lació o el text. Els seus projectes exploren les maneres en què la història, la tecnologia, el capitalisme i la llei transformen la constitució dels cossos, prestant especial atenció al gènere, la crisi ecològica, la malaltia i la biopolítica. Li interessa la lectura com a canal de violència però també com a potencial de resistència, sobretot en relació amb la intimitat, l'abjecció i els efectes físics de la lectura.

Les seves obres parlen de contaminació i s'apropien de les estratègies comunicatives del *shock* i el sensacionalisme; compliquen qualsevol aspiració a una lectura higiènica i impedeixen la separació il·lustrada de subjecte i objecte. Recentment, les seves investigacions s'orienten cap a una anàlisi de la violència estructural i les possibilitats d'una existència trans, i es materialitzen en peces de temàtica diversa que incorporen el descart tòxic i les excrecions corporals en els processos d'interpretació cultural. Per a aquest cicle de l'Espai 13, P. Staff proposa una reflexió sobre els intercanvis volàtils que es donen entre cossos, ecosistemes i institucions des d'una perspectiva queer i trans.

P. Staff (1987, Regne Unit)

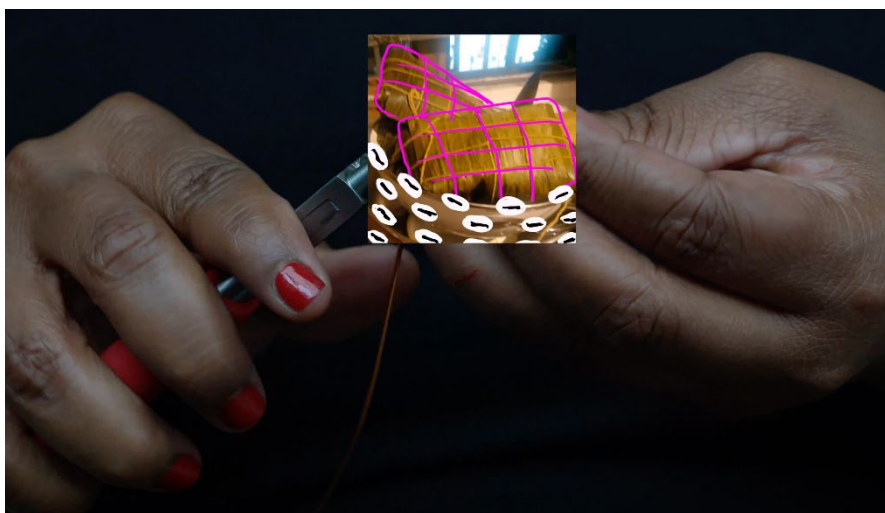
Artista visual, performer i poeta, viu i treballa entre Los Angeles i Londres. Va completar els seus estudis al Goldsmiths College (Londres, 2009) i ha format part de l'Associate Artist Programme a LUX (Londres, 2011).

Staff ha exposat i performat arreu del món, amb exposicions individuals a Commonwealth and Council (Los Angeles), LUMA (Arles, 2021), Serpentine Galleries (Londres, 2019), Irish Museum of Modern Art (Dublín, 2019), MOCA (Los Angeles, 2017) i Chisenhale Gallery (Londres, 2015), entre d'altres.

Recentment, ha participat en exposicions col·lectives a la 59a Biennial de Venècia (2022), 13a Biennial de Xangai (2021), Julia Stoschek Collection (Berlín, 2021), 47 Canal (Nova York, 2021), Walker Art Center (Minneapolis, 2019), Hammer Museum (Los Angeles, 2018) i New Museum (Nova York, 2017). Ha rebut els premis Louis Comfort Tiffany Foundation (2019) i Paul Hamlyn Award for Visual Artists (2015) i ha participat en residències a FD13 (Minneapolis, 2018), LUX (Londres, 2014), The Showroom (Londres, 2014), Fogo Island Arts (Canadà, 2012) i Banff Centre (Canadà, 2010).

Jota Mombaça i Iki Yos Piña Narváez Funes

21/7 - 22/10/2023

Jota Mombaça i Iki Yos Piña Naarváez Funes, 2023. Cortesia de les artistes

Jota Mombaça és artista interdisciplinària. El seu treball pren l'arxiu i la seva lectura com a punt de partida per desenvolupar exercicis visuals i corporals de preservació, memòria i fabulació. Per la seva banda, Iki Yos Piña Narváez Funes és artista, activista antiracista, performer i dibuixant. La seva pràctica artística i teòrica es vincula a la crítica de la blanquitud i el colonialisme, i explora qüestions com la temporalitat, la mort social i la categoria de la no humanitat.

La seva proposta conjunta en el cicle *Fixacions per minut* és una iteració de *Black El Dorado*, un projecte d'investigació compartida a llarg termini centrat en una interrogació crítica de les narratives occidentals sobre l'ecologia, el potencial de l'especulació i la relectura de l'arxiu colonial. Aquesta investigació va ser premiada amb la beca Pernod Ricard el 2020.

En aquesta exposició treballaran la ceràmica —entesa com un objecte cultural que conté una forma situada de llegir el món— i el *bahareque*, un sistema de construcció ancestral a partir del fang. En la seva proposta, fan servir aquestes tècniques en relació amb conceptes com el recipient o el refugi per explorar processos d'acumulació tant material com semàntica i simbòlica, així com processos d'escriptura no alfabètics. El resultat és un desplaçament de les concepcions occidentals del llibre que obre les possibilitats a altres processos de construcció de significats que tenen a veure amb els fenòmens geològics.

Jota Mombaça (Natal, Brasil, 1991)

Viu i treballa entre Amsterdam i Lisboa. És artista i escriptore interdisciplinàrie. La matèria sonora i visual de les paraules juga un paper destacat en la seva pràctica, que moltes vegades es relaciona amb la crítica anticolonial i la desobediència de gènere.

El seu treball ha estat presentat en marcs institucionals com ara Kadist San Francisco (2022), la Fondazione Sandretto Re Rebaudengo a Venècia (2022), l'International Artist Studio Program a Estocolm (2022), Appel Amsterdam (2022), la 32a i la 34a Biennial de Sao Paulo (2016 i 2020-2021), la 22a Biennial de Sydney (2020), la 10a Biennial de Berlín (2018) i el 46è Saló Nacional d'Artistes de Colòmbia (2019).

Actualment, la seva investigació s'ocupa de formes elementals de sentir la imaginació anticolonial així com de la relació entre opacitat i autoconservació en l'experiència d'artistes trans racialitzades en el món de l'art global.

Iki Yos Piña Narváez Funes (Caracas, Veneçuela, 1984)

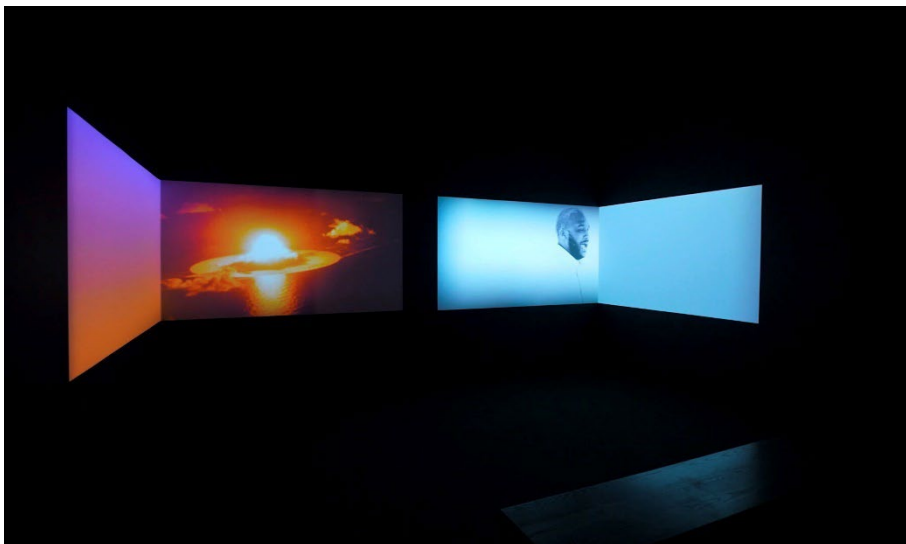
Cimarrona-fugitiva. Caribenyx, escriptorx, performer, dibuixant. Investiga arxius anticolonials i dissidències sexuals.

Forma part del col·lectiu Ayllu, la cooperativa Periferia Cimarronas i el grup experimental de pensament negre radical In the Wake, de Espacio Afro. Ha participat en els textos *Devuélvannos el oro*, *No existe sexo sin racialización*, *(h)amor trans* i *Futuro Ancestral*, entre d'altres.

Les seves creacions formen part de la Col·lecció del Museo Reina Sofía, ha participat a la Biennial de Sydney (2020), a la Triennial de les Arts del Brasil (2021) i a la Biennial de Kochi (Índia, 2022).

Kandis Williams, *Death of A*

3/11/2023 - 21/1/2024

Kandis Williams. *Death of A*, 2022. Videoinstal·lació HD de quatre canals i so. Cortesia de l'artista i Morán Morán

El seu treball parteix d'un rastreig llarg i profund de l'arxiu i es resol en forma de collage en diferents mitjans (paper, escultura, vídeo). Descontextualitza i recontextualitza imatges relacionades amb diversos discursos culturals al voltant de la racionalització, el nacionalisme, l'autoritat o l'erotisme, per construir assemblatges complexos que revelen friccions entre les narratives i els cossos que són llegits a través d'aquestes mateixes narratives.

La seva proposta per al cicle d'exposicions de l'Espai 13 és *Death of A*, una pel·lícula en quatre canals que reprèn l'obra de teatre *La mort d'un viatjant* d'Arthur Miller, adaptada per Williams i convertida gairebé en un monòleg interpretat en un espai abstracte que recorda un estudi de fotografia. *Death of A* utilitza convencions del teatre nord-americà i indaga certes temàtiques plantejades en l'obra de Miller, com ara la frustració, el fracàs, la fatiga, la desesperació i el desengany del somni americà.

La peça afegeix al text teatral extractes de teòriques culturals i imatges extretes de la televisió i de l'arxiu que expandeixen la visió marxista de Miller i que tenen a veure amb la història de la guerra i de l'entreteniment, la violència policial i mediàtica, l'extractivisme i la mercantilització. A mesura que avança la narrativa visual, es van acumulant cada cop més capes de violència física i cultural, que conformen una càrrega ambiental enorme suportada per l'actor negre que encarna el protagonista.

Kandis Williams (Baltimore, 1985)

Artista. Viu i treballa entre Los Angeles i Nova York. Es va llicenciar en Belles Arts a The Cooper Union (Nova York, 2009).

La pràctica de Kandis Williams s'expandeix pel collage, l'escultura, el vídeo, la performance, l'escriptura, l'edició i el comissariat. Explora i desconstrueix la teoria crítica vinculada a la raça, el nacionalisme, l'autoritat i l'eroticisme. El seu treball examina el cos com un lloc d'experiència, i la seva formació en dramaturgia li serveix per plantejar espais que acomoden diverses economies biopolítiques que afecten com es llegeixen la forma i el moviment. Williams estableix índexs que connecten parts de l'anatomia, regions de la diàspora negra, així com comunicació i ofuscació, per transmetre la manera en què la cultura popular i el mite estan interconnectats.

Kandis Williams també és fundadora i editora de *Cassandra Press*, un projecte editorial i docent centrat en la disseminació d'idees, la distribució de nous llenguatges, la propagació d'ètiques centrades en el diàleg, l'estètica, l'activisme liderat per persones femme i el coneixement negre.

Recentment ha exposat a la Biennal del Whitney (Nova York), 52 Walker (Nova York), el MoMA (Nova York), el Institute for Contemporary Art de la Virginia Commonwealth University (Richmond), Night Gallery (Los Angeles), Cooper Cole (Toronto), Haus der Kulturen der Welt (Berlín), Hammer Museum (Los Angeles), Julia Stoschek Collection (Berlín) i The Studio Museum in Harlem (Nova York), entre d'altres. El 2021 va rebre el prestigiós Mohn Award. El seu treball forma part de col·leccions com les del MoMA de Nova York, el Hammer Museum de Los Angeles, el Museum of Contemporary Art de Los Angeles i el Baltimore Museum of Art, entre d'altres.

Informació general

Horari

De dimarts a diumenge

De 10 a 18 h

Accés a la Fundació fins a 30 minuts abans del tancament

Dilluns no festius

Tancat

Entrada

14 € Reduïda:* 7 €

* Estudiants de 15 a 30 anys, visitants majors de 65 anys i titulars del carnet de Biblioteques de Barcelona (acreditats)

Entrada gratuïta:

Menors de 15 anys i aturats, membres de l'ICOM i el CIMAM, Amics i Benefactors (acreditats)

[Servei de guia multimèdia descarregable gratuïta](#)

Accessibilitat

Imatges i material per a premsa a <https://www.fmirobcn.org/premsa> i a l'enllaç bit.ly/E13Fixacions. Podeu seguir les activitats de l'Espai 13 a les xarxes amb l'etiqueta #FixacionsEspai13.

#fixacionsEspai13

Fundació Joan Miró ✱ Barcelona

Amb la col·laboració de:

B Sabadell
Fundació

Fundació Joan Miró
Parc de Montjuïc
08038 Barcelona
T +34 934 439 470

www.fmirobcn.org

